

23 Μαΐου 2016

Ιερομόναχος Νικηφόρος Σιμωνοπετρίτης (1880 - 23 Μαΐου 1958) (Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο κατά κόσμον Θεόδωρος Παντζαρέλας του Παναγιώτη και της Ευανθίας γεννήθηκε στη Γαλάτιστα Χαλκιδικής το 1880. Προσήλθε προς μονασμό στο Κελλί του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, που βρίσκεται προς τον αρσανά της μονής Σίμωνος Πέτρας, το 1897. Το 1899 εκάρη μοναχός και ονομάσθηκε Νικηφόρος. Το 1905 προσήλθε και ο κατά σάρκα αδελφός του Αστέριος, που εκάρη μοναχός το 1908 και ονομάσθηκε Αρσένιος. Γέροντάς τους ήταν ο Μικρασιάτης Νικηφόρος (1868-1934), ο οποίος από τη μονή του Αγίου Μάρκου της Χίου πήγε στην Καλύβη της Αγίας Τριάδος της σκήτης της Αγίας Άννης και από εκεί στο Σιμωνοπετρίτικο Κελλί του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου.

Ο Γαλατσάνος Νικηφόρος το Σάββατο του Ακαθίστου του 1904 εκάρη μεγάλοςχημος και χειροτονήθηκε διάκονος από τον πρώην Καρπάθου Νείλο († 1917). Κατόπιν χειροτονήθηκε και ιερέυς. Ο ταπεινόφρων Νικηφόρος φοβόταν το μυστήριο της Ιερωσύνης, αλλά έκανε υπακοή στον Γέροντά του. Αναφέρει χαρακτηριστικά περί αυτού ο μετέπειτα ιερομόναχος Χρύσανθος Αγιαννανίτης († 1981): «Κατ' εντολήν του Γέροντός του, ο Νικηφόρος εχειροτονήθη ιερέυς, αν και από ταπεινοφροσύνην δεν το ήθελε. Μετά την χειροτονίαν ήλθεν εις την Μονήν και έκλαιεν απαρηγόρητος διά το βαρύ φορτίον της Ιερωσύνης. Συντόμως όμως ετυφλώθη και έπαυσε να λειτουργεί. Ο τυφλός πλέον παπα-Νικηφόρος υπηρέτει εις το μαγειρείον και εις τας άλλας υπηρεσίας του Καθίσματος με μεγάλην προθυμίαν. Ειχεν τοιαύτην φλόγαν θείου έρωτος εις την καρδίαν του, όπου ακαταπαύστως προσήχето και, όταν ωμιλούσεν ενόμιζες ότι το στόμα του ήτο καμίνι. Αι δε ψυχωφελείς συμβουλαί του εισήρχοντο εις την καρδίαν του πολεμουμένου αδελφού, ο οποίος αμέσως ησύχαζεν. Όταν τον επλησίαζες, εντρέπεσο να σηκώσης τους οφθαλμούς σου να ιδής το πρόσωπόν του, διότι δεν είχε πρόσωπον σάρκινο, αλλά κέρινο δεικνύον την θείαν αλλοίωσιν, την οποίαν είχε υποστή η ευλογημένη ψυχή του!».».

Αναφέρεται ότι στο Κελλί αυτό κάποτε νύχτα πήγαν δύο ληστές να ληστέψουν. Ο Γέροντας τους είπε πως είναι φτωχοί και δεν έχουν τίποτε να τους πάρουν. Εκείνοι τους απειλούσαν με τα όπλα. Ο Γέροντας τους είπε να περιμένουν. Πήγε στο ναό και μετάλαβε από το άγιο αρτοφόριο. Βγήκε στους ληστές και τους είπε: «Τώρα κάντε με ό,τι θέλετε». Το πρόσωπό του όμως έλαμπε τόσο πολύ, που τρόμαξαν και μετανοημένοι αναχώρησαν.

Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 23.5.1958. Μετά πενθήμερο από της κοιμήσεώς του αναχώρησε ο αδελφός του Αρσένιος για τις Καρυές, όπου μετά ένα σαρανταήμερο αναπαύθηκε και αυτός.

Πηγες - Βιβλιογραφία

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας, 1956. Χρύσανθου Αγιαννανίτου Ιερομ., Παπα-Νικηφόρος, Η Αγία Σκέπη 111/1984, σ. 36. Αστεριού Καραμπατάκη, Γαλάτιστα, σελίδες από την ιστορία της, Θεσσαλονίκη 2002, σσ. 31-33.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνας, τόμος Β΄ 1956-1983. σελ. 593-594